

НИКОЛАЙ ЛИЛИЕВ
ПО ТЪМНИТЕ ЗАГРИЖЕНИ
ЛАНТИ...

chitanka.info

*ПО ТЪМНИТЕ загрижени ланити
пробягват строги бръчки, те разсичат
опожареното сърце на две.*

*Чи са тия сълзи, що потичат
по бледното лице, и кой зове
като дете пред буря беззащитен?*

*Обезумял кой вдига към стената,
отсреща в огледалото, десница
и пада с окървавено чело!*

*Като настръхнала зловеща птица
повява с вледеняващо крило
в заглъхналия дом дрезгавината.*

*И вечерта се свежда, скръбна вечер,
като саван над белите надежди,
осиротели в моята душа!*

*Да заглуша гласа на вси премежди,
напусто огледалото троша,
напусто роня безсърдечни речи.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА



<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.